

Отецъ. Можетъ, сыне, понеже наши тѣ мысли нищо друго не сѫ, освенъ изливаніе на наша та душа. Щото мысли наша та душа, віи послѣ съ тѣло то си го дѣйствувамы. Слѣдователно, ако сѫ наши тѣ мысли нечисти и грѣшни, то и дѣла та ни ще сѫ нечисти и грѣшни; ако ли сѫ мысли тѣ ви добри и чисти, то и дѣла та ни ще да сѫ добри и чисти. — Има, сыне, много человѣцы, които чинать добры дѣла, ала пакъ не можимы да речемы, чи мыслѧть добро сѫсъ душа тѣ и сърце то си, до катъ не придиrimы на здраво, защо гы сѫ правили. И когато искали, да ся научимы, треба най напредъ да придиrimы, да ли сѫ сторили тія добры дѣла за Божію тѣ любовь и за ближній-атъ си, да ли е начало то на добры тѣ имъ дѣла произшло изъ совѣсть та имъ? Защото, ако нѣкой прави само тамъ добро, отъ дето ся надѣва да придобіе нѣщо, той не може да ся нарече, чи е добжъ отъ вѣтре, и чи си слуша совѣсть тѣ. Видашъ ли сега, колко е нужно да сѫ чисти мысли тѣ ни? Познавашъ ли сега, чи сякое добро дѣло ся цѣни по вѣтрянно то побужденіе, чрезъ което смы сторили добро то дѣло? Пазися прочее, и ни-